

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5T/111/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011954
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8118011954.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 22. novembra 2023 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B., nar. XX. X. XXXX vo C. D. E., trvale bytom F., E. X,

je vinný, že

- 17.4.2014 v čase o 18.45 hod. v F. viedol pod podjazdom divadla G. H. z ulice I. na ulicu J. osobné motorové vozidlo značky K. L., EVČ: F., napriek tomu, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/65/2007 zo dňa 3.10.2011, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 5 (päť) rokov,
- 18.5.2014 v čase o 12.40 hod. v F. viedol po ceste B. v smere do M. osobné motorové vozidlo značky K. L., EVČ: F., napriek tomu, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/65/2007 zo dňa 3.10.2011, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 5 (päť) rokov,
- 17.7.2014 v čase o 14.20 hod. v F. viedol po uliciach mesta osobné motorové vozidlo značky A. N. C., EVČ: F., kde na ulici O. bol zastavený a kontrolovaný policajťmi, pričom vozidlo viedol napriek tomu, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/65/2007 zo dňa 3.10.2011, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 5 (päť) rokov,

teda

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

čím spáchal

- pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej

okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a 39 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 (dvadsaťpäť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 7. 8. 2020, sp. zn. 1T/24/2019, právoplatným dňa 9. 11. 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 5.10.2018 obžalobu na obvineného A. B. pre skutok kvalifikovaný ako pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako vo výroku rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní dňa 8.11.2021 obžalovaný A. B. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutkov uvedených v bodoch 1 a 2, ktoré sa mu kladú za vinu. Pokiaľ ide o bod 3, cíti sa byť nevinný.

Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, kde obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku pod bodom 1 a 2, ktoré sa mu kladú za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu (skutky pod bodom 1 a 2) a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchané skutky uvedené v bode 1 a 2, ktoré sa kvalifikujú ako trestný čin uvedený v obžalobe.

Zároveň súd poučil obžalovaného, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal.

Z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustil sa ho obžalovaný a nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok uvedený v bode 1 a 2 sa stal, ani o jeho právnej kvalifikácii, uznesením rozhodol, že vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste.

Na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2023 obžalovaný A. B. prejavil svoju vôľu a v zmysle § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že nepopiera skutok v bode 3, ktorý sa mu kladie za vinu. Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku, postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, kde obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku pod bodom 3, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku (bod 3) ako trestného činu, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin uvedený v obžalobe.

Z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok uvedený v bode 3 sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustil sa ho obžalovaný a nakoľko súd

nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal, ani o jeho právnej kvalifikácii, uznesením, po zistení stanoviska procesných strán, rozhodol, že vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal (nepoprel) spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste.

Boli oboznámené aj listinné dôkazy, z ktorých súd zistil nasledovné:

Obžalovaný A. B. je hodnotený všeobecne.

Z oboznámenej evidenčnej karty vodiča je zrejmé, že obžalovanému bolo udelené vodičské oprávnenie B dňa 13.4.1992 a bolo mu uložených 5 zákazov činností.

Zo spisu Okresného súdu Prešov, sp.zn. 1T/24/2019 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 7.8.2020 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody 24 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9.11.2022. V uvedenej veci bol najprv vydaný dňa 11.11.2019 trestný rozkaz, ktorý A. B. prevzal dňa 14.1.2020.

Obžalovaný A. B. bol doposiaľ 22 ráz súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 7.8.2020, sp.zn. 1T 24/2019. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že rozhodnutiami Okresného súdu Prešov pod sp.zn. 33T 4/2014 ako aj sp.zn. 2T 8/2013 bol uznaný vinným z prečinu podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Súd uzavrel, že keďže obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku v bodoch 1 a 2 a takisto nepoprel spáchanie skutku uvedeného v bode 3, súd považoval za preukázané, že sa skutky stali a že ich spáchal práve obžalovaný A. B. a že teda obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky prečinu pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, berúc do úvahy znenie § 2 ods. 1 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom skutočnosť, že obžalovaný sa k skutku priznal a tento oľutoval, posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému priťažuje, že už bol doposiaľ súdne trestaný (§ 37 písm. m) Trestného zákona) ako aj skutočnosť, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h), keďže boli splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Trestný zákon v jeho osobitnej časti za prečin podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky a za prečin uvedený v § 221 ods. 2 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 1 až 5 rokov.

Obžalovaný A. B. spáchal skutky kladené mu za vinu v tomto konaní skôr, než bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, v tomto prípade doručený trestný rozkaz Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1T 24/2019, a preto ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného

zákona, t. j. podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo bolo v tomto prípade trestná sadzba uvedená v § 221 ods. 2 Trestného zákona.

Vzhľadom na okolnosti skutku ale aj postoj obžalovaného v podobe jeho vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní je toho názoru, že za takýchto okolností trest ukladaný v rámci zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona by bol neprimerane prísny a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie postačí aj trest odňatia slobody uložený pod spodnou hranicou zvýšenej trestnej sadzby, kde za primeraný, zákonný a spravodlivý považoval trest v trvaní 25 mesiacov. Vzhľadom však na charakter skutku, berúc do úvahy aj odpis registra z trestov, je súd toho názoru, že na dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného by iný trest než trest spojený s obmedzením jeho osobnej slobody nebol dostatočný, a preto ukladal trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom a keďže obžalovaný A. B. v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, kde táto skutočnosť je zrejmä aj z odpisu registra trestov, obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1T 24/2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na posilnenie účelu trestného zákona, ako aj na skutočnosť, že ide o skutok spáchaný v súvislosti s výkonom činnosti vodiča a vzhľadom na okolnosti skutku a najmä jeho charakter a tiež s poukazom na údaje plynúce z evidenčnej karty vodiča, kedy uvedené skôr evokuje, že zrejme nejde o disciplinovaného vodiča, súd ukladal aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, kde na uvedenie si následkov konania obžalovanému trest uložený na spodnej hranici, a to v trvaní 1 roka, v tomto prípade považoval za primeraný a dostatočný, a to aj s ohľadom na časový odstup, ktorý uplynul od skutkov.

Takýto trest uložený obžalovanému súd považoval za primeraný a dostatočný na zabezpečenie účelu trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.